

[Socialministeren]

sens undersøgelse skulle kaste lys over. Jeg finder på denne baggrund, at det er uholdbart for folketinget at ændre lovgivningen på et tidspunkt, hvor der ikke foreligger nogen konkrete oplysninger om utilsigtede virkninger.

Jeg vil slutte med at gentage, at jeg ud fra et sagligt synspunkt finder det valgte tidspunkt for en drøftelse af en ændring af § 48 uhensigtsmæssigt. Jeg vil derfor opfordre folketinget til at afvente socialstyrelsens undersøgelse, idet jeg samtidig gerne vil give tilsagn om, at jeg i begyndelsen af næste folketingssamling vil give en redegørelse her i folketinget for administrationen af bestemmelsen på grundlag af resultaterne af styrelsens undersøgelse. Hvis det skulle vise sig, at der har været utilsigtede virkninger, så vil jeg selvsagt tage skridt til at rette forholdene.

Taanquist (S):

Hensigten med den ændring af bilstandslovens § 48, der trådte i kraft den 1. januar 1981, var at forhindre, at familier med meget store indtægter skulle have ret til at hente selv små beløb på socialkontoret, når de i hjemmet forsøgte et barn med et forholdsvis beskedent handicap. Det blev dengang understreget, at når det drejede sig om børn med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap, kunne også højere indtægter få betalt merudgifterne, ligesom familier, der har en anstrengt økonomi, selvfølgelig også skulle kunne få mindre merudgifter betalt.

Når man på denne måde griber ind i sociallovgivningen på det område, der uden tvivl omfatter de mest sårbare i samfundet, er det klart, at man må gøre det med megen forsigtighed. Derfor gav socialministeren også tilsagn om at ville følge området tæt for at hindre, at lovændringen gik ud over de forkerte. Der bliver som følge heraf i socialstyrelsen foretaget en omfattende undersøgelse, der skal klarlægge, hvorledes bilstandslovens § 48 nu administreres. Denne undersøgelse kan først afsluttes i august måned, men det er klart, at hvis der allerede nu var foruroligende tegn, ville man selvfølgelig straks gøre opmærksom på det. Det ville være ønskeligt, om det konservative folkeparti kunne have afventet færdiggørelsen af denne undersøgelse, inden man fremsatte det foreliggende lov-

forslag. Det ville oven i købet være sagligt lovgivningsarbejde.

Jeg kan i øvrigt give tilsagn om, at skulle denne undersøgelse eller andre forhold vise, at loven administreres forkert, vil vi i den socialdemokratiske gruppe være de første til at gribe ind og ændre bestemmelserne. Vi er bekendt med, at der har været påstande om, at både forældre til børn med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap og forældre til børn med et mindre handicap, men med en dårlig økonomi, er blevet urimeligt behandlet efter lovændringen. Dette er blevet fremført både af enkeltpersoner og organisationer. Men selv om vi har bedt – man kan næsten sige tigget og bedt – om at få forelagt ethvert tilfælde af urimelig behandling, har vi endnu ikke fået forelagt noget. Lad mig gentage, at hvis de havde været fremlagt, ville vi være de første til at tage initiativ til at ændre bestemmelserne. Jeg forudser, at der også i dag vil blive fremsat en række lignende påstande. Dokumentation har manglet indtil nu. Derimod er der noget, der tyder på, at mange kommuner har været for detaljerede i deres undersøgelser af familiernes økonomi.

Det fremgår af lovforslaget, at merudgiften vil være 11 mill. kr., og jeg går ud fra, at dette tal stammer fra socialministerens oprindelige forslag, som man forventede ville inddebære en mindreudgift på 11 mill. kr. Alt tyder dog på, at denne mindreudgift bliver betydelig større. Socialministeren oplyser nu, at den snarere bliver op mod 40 mill. kr., og jeg tør godt vove det gæt, at den bliver endnu større, fordi den del, der udbetales som småbeløb, er større, end man havde forventet. Også dette vil fremgå af socialstyrelsens undersøgelse. Jeg kan kun gentage, at det ville være ønskeligt og sagligt, om det konservative folkeparti kunne afvente undersøgelsen.

Konsekvensen af dette lovforslag er altså, at et beløb på over 40 mill. kr. vil blive uddelt i småportioner à 100 eller 200 kr. til mennesker med gode indtægter med de deraf følgende administrative omkostninger.

Jeg vil gerne slutte med at gentage, at det, vi i den socialdemokratiske gruppe ønsker, er, at selv små merudgifter i størrelsesordenen 100–200 kr., f. eks. til særlig beklædning eller ekstra vask, fortsat kan udbetales, når udgiften er belastende for familiens økonomi, og at større merudgifter, især hvis der er